

بررسی ارزش تشخیصی رنگ آمیزی سیتوکراتین در شناسایی متاستازهای منفرد سلولی در گره های لنفاوی زیر بغلی در بیماران مبتلا به کارسینوم پستان

چکیده

مقدمه: سرطان پستان، شایع ترین سرطان در زنان به شمار می آید. با توجه به این که مهم ترین عامل در تعیین پیش آگهی و درمان کارسینوم پستان مهاجم، گرفتاری گره های (غدد) لنفاوی زیر بغلی است و با آگاهی از این مطلب که، روش های متداول، مانند رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین (H&E) همواره در تشخیص متاستازهای منفرد سلولی (میکرومتاستازها) بدون دقت تشخیصی لازم است، بر آن شدید تا با انجام این پژوهش، با استفاده از پادگن های (آنتی ژن) درون سیتوپلاسمی و رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی (IHC)، دقت تشخیصی متاستازهای منفرد سلولی بیازماییم. بنابراین، هدف از انجام این بررسی، تعیین ارزش تشخیصی رنگ آمیزی سیتوکراتین در شناسایی متاستازهای منفرد سلولی در گره های لنفاوی زیر بغلی در بیماران مبتلا به کارسینوم پستان بود. **روش کار:** در یک بررسی مقطعی تحلیلی-مقایسه ای، شمار ۸۲ بیمار زن مبتلا به سرطان پستان به روش نمونه گیری آسان از میان بیمارانی برگزیده شدند، که در سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ به مرکز پزشکی الزهراء (س) اصفهان مراجعه کرده بودند. ضمن به دست آوردن اطلاعات مورد نیاز در باره ی بیماران، رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین و ایمونوهیستوشیمی بر روی برش های بافتی مربوط به گره های لنفاوی زیر بغلی در بیماران انجام شد. سپس، بررسی میکروسکوپی دو روش رنگ آمیزی انجام گردد. برای واکاوی یافته ها، از آزمون آماری مربع کای (X^2) استفاده شد و p کمتر از ۰/۰۵، معنی دار انگاشته گردید. **یافته ها:** فراوانی نسبی متاستازهای منفرد سلولی در گره های مورد اشاره، با روش هماتوکسیلین-ئوزین و سیتوکراتین (CK)، به ترتیب، ۱۵/۸۵ و ۴۶/۳۴ درصد به دست آمد. **نتیجه:** فراوانی نسبی متاستازهای منفرد سلولی با روش سیتوکراتین در این

دکتر زین العابدین بهدادی پور*،
دکتر مژگان مختاری**،
دکتر پروین رجبی***،
مهین صابری****،
*استادیار گروه علوم تشریحی،
**استادیار گروه آسیب شناسی،
***دانشیار گروه آسیب شناسی
****کارشناس ارشد
بافت شناسی، دانشگاه علوم
پزشکی اصفهان

نویسنده مسوول:

دکتر زین العابدین بهدادی پور
اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی
اصفهان، دانشکده پزشکی،
گروه علوم تشریحی
تلفن: ۰۳۱۱-۷۹۲۲۴۳۰
دورنگار: ۰۳۱۱-۷۹۲۲۴۶۴

E-mail:

behdadipour@med.mui.
ac.ir

پژوهش، با میانگین یافته های پژوهش های همانند در جهان همخوانی دارد. در این بررسی، ارزش تشخیصی رنگ آمیزی سیتوکراتین، به مراتب بیشتر از رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین بود که، این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0/001$). بنابراین، می توان نتیجه گرفت که، روش رنگ آمیزی سیتوکراتین می تواند به تشخیص در مراحل آغازین متاستاز کمک زیادی کند و تشخیص دقیق تر متاستاز در سرطان ها، می تواند در درمان زود هنگام و پیش آگهی بیماری مؤثر باشد.

کلید واژه ها: سرطان پستان، متاستاز منفرد سلولی، گره های لنفاوی، ایمونوهیستوشیمی، رنگ آمیزی سیتوکراتین

مقدمه

هورمون ها در افراد، باعث افزایش بروز سرطان پستان می شوند [۶،۵]. عوامل دیگر نیز، به عنوان عوامل خطر بیان شده اند که، عبارت هستند از، طول مدت زمان باروری و زایمان، افزایش سن، سن به هنگام نخستین زایمان، چاقی و وضعیت تأهل [۵]. از عوامل مؤثر بر پیش آگهی سرطان پستان، می توان به سن بیمار، تشخیص زود هنگام، تهاجم، اندازه ی تومور، رده بندی تومور و دست اندازی (متاستاز)، اشاره کرد [۷]. با توجه به شایع بودن این گونه سرطان در زنان، لازم است تا در تشخیص بیماری و تعیین پیش آگهی دقت زیاد گردد. یکی از مهم ترین عوامل مؤثر در تعیین پیش آگهی، عود و ماندگاری در سرطان پستان، وضعیت درگیری گره های لنفی است. از سویی، بیشترین گره های لنفی گرفتار در سرطان پستان، گره های لنفی زیر بغلی (آگزیلاری) است که، ۷۵ درصد لنف پستان را دریافت می کنند [۸].

تشخیص دست اندازی به گره های لنفاوی، به ویژه اگر در مراحل آغازین و محدود به شمار اندکی از سلول ها باشد (Micrometastases)، با روش معمول رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین،

سرطان پستان شایع ترین سرطان Site Specific در زنان و شایع ترین علت مرگ و میر در زنان ۴۰ تا ۴۴ ساله است [۱]. بر پایه ی گزارش برخی منابع، از هر هشت تا نه نفر زن امریکایی، یک نفر به این بیماری دچار می شود [۲]. در سال ۱۹۹۸، شمار ۱۷۸۷۰۰ مورد جدید سرطان پستان در امریکا مشاهده شده است که، ۱۶۰۰ مورد سرطان در مردان را نیز باید به این آمار افزود. در همان سال، شمار ۴۳۵۰۰ زن، به دلیل ابتلاء به این بیماری در گذشتند [۳].

در گزارشی مشخص شده است که، میزان بروز سرطان پستان در زنان سفید پوست بیشتر از زنان سیاه پوست است. اما باید توجه کرد که، میزان مرگ و میر در اثر سرطان پستان در زنان سیاه پوست بیشتر از سفید پوستان است و میزان طول عمر در سیاه پوستان، نسبت به سفید پوستان، با مرحله ی بیماری یکسان، کوتاه تر است [۴]. عوامل زمینه ساز فراوانی، مانند پیشینه ی خانوادگی، پیشینه ی گرفتن پرتو، تغذیه و

انجام شد. از بخشی از نمونه، برش های پنج میکرونی فراهم و با روش هماتوکسیلین-ائوزین رنگ آمیزی شد و با میکروسکوپ نوری بررسی گردید. همچنین، از همان قالب، برش های دو میکرونی برای رنگ آمیزی با روش سیتوکراتین فراهم شد. این نمونه ها، با روش ایمونوهیستوشیمی و با استفاده از آویدین-بیوتین - پراکسید، برای شناسایی پروتئین سیتوکراتین در سلول های دست اندازی کرده به گره های لنفاوی، رنگ آمیزی و با میکروسکوپ نوری بررسی شد. شمار نمونه های مثبت با روش های رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ائوزین و سیتوکراتین مشخص و با برنامه ی نرم افزاری Epi Info 6 و آزمون آماری مربع کای (X^2) واکاوی آماری شدند.

یافته ها

شمار کل نمونه ها، ۸۲ مورد گره لنفاوی بود که، با روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ائوزین، ۱۳ مورد (۱۵/۸۵ درصد) نمونه ها مثبت و با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین، ۳۸ مورد (۴۶/۳۴ درصد) نمونه ها مثبت بود (جدول ۱). تفاوت میان دو روش رنگ آمیزی از نظر آماری معنی دار بود

جدول ۱: توزیع فراوانی متاستازهای منفرد سلولی به گره های لنفاوی زیر بغلی در سرطان های پستان با دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ائوزین و سیتوکراتین

جمع		منفی		مثبت		نتیجه
شمار	درصد	شمار	درصد	شمار	درصد	
۸۲	۱۰۰	۶۹	۸۴/۱۵	۱۳	۱۵/۸۵	روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ائوزین
۸۲	۱۰۰	۴۴	۵۳/۶۶	۳۸	۴۶/۳۴	سیتوکراتین

اغلب قابل تشخیص نیست [۹]. بنابراین، برای تشخیص دقیق متاستازهای منفرد سلولی به گره های لنفاوی، از روش ایمونوهیستوشیمی استفاده می شود که، البته هزینه ای بالا را در بر دارد [۱۰]. هدف از انجام این پژوهش، بررسی ارزش تشخیصی رنگ آمیزی سیتوکراتین در شناسایی متاستازهای منفرد سلولی به گره های لنفاوی زیر بغلی در بیماران مبتلا به کارسینوم پستان، که با روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ائوزین منفی گزارش شده است، بود.

مواد و روش

در این بررسی که، به شیوه ی مقطعی و گذشته نگر انجام شد، بیماران دچار سرطان بدخیم پستان برگزیده شدند که، در سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۲ به مرکز پزشکی الزهراء (س) اصفهان مراجعه کرده بودند. شمار نمونه ی لازم با محاسبه ی آماری، ۸۲ مورد غده ی لنفاوی زیر بغلی بود که، از زنانی که، به سرطان مهاجم پستان دچار بودند، به هنگام عمل برداشتن پستان جدا شده بود. نمونه ها در فرمالین ۱۰ درصد ثابت و سپس، مراحل گوناگون آماده سازی و قالب گیری

جدول ۲: توزیع فراوانی متاستازهای منفرد سلولی به غدد لنفاوی زیر بغلی در سرطان های پستان درجه ی یک، دو و سه، با دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین و سیتوکراتین

روش رنگ آمیزی	درجه یک			درجه دو			درجه سه			
	مثبت	منفی	جمع	مثبت	منفی	جمع	مثبت	منفی	جمع	
	شمار	درصد	شمار	درصد	شمار	درصد	شمار	درصد	شمار	درصد
هماتوکسیلین	۲	۱۶/۶۷	۱۰	۸۳/۳۳	۴	۱۴/۲۹	۲۴	۸۵/۷۱	۲۸	۱۰۰
سیتوکراتین	۵	۴۱/۶۷	۷	۵۸/۳۳	۱۶	۵۷/۱۴	۱۲	۴۲/۸۶	۲۸	۱۰۰

روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین هم مثبت شد. شمار ۲۵ مورد (۳۰/۴۹ درصد) از نمونه ها که، با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین مثبت بود، با روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین منفی بود. شمار ۴۴ مورد (۵۳/۶۶ درصد) در هر دو روش رنگ آمیزی منفی بود و هیچ موردی که، با روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین مثبت و با روش سیتوکراتین منفی باشد، وجود نداشت (جدول ۳).

بحث

از آنجا که، سرطان های پستان شایع ترین گونه ی سرطان در زنان است [۱۰]، تشخیص و درمان به هنگام باعث نجات جان بسیاری از مبتلایان می شود [۱۱]. روش رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی در مقایسه با روش رنگ آمیزی معمولی

($p < 0/001$). از ۸۲ بیمار، شش مورد به سرطان لوبولار دچار بودند که، رده بندی برای آنها انجام نگرفت. دیگر موارد، از گونه ی مجرای (داکتال) بودند که، رده بندی شدند. به این ترتیب، فراوانی متاستازهای منفرد سلولی به گره های لنفاوی زیر بغلی در سرطان های پستان درجه ی یک، دو و سه با دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین و سیتوکراتین تعیین گردید. تفاوت دو روش در باره ی سرطان پستان درجه ی دو و سه معنی دار بود (به ترتیب، $p = 0/001$ و $p = 0/035$). تفاوت دو روش رنگ آمیزی در مورد سرطان پستان درجه یک معنی دار نبود (جدول ۲).

شمار ۱۳ مورد (۱۵/۸۵ درصد) از نمونه ها که، با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین مثبت بود، با

در کالیفرنیا، در سال ۱۹۹۸، از ۲۶ مورد متاستاز منفرد سلولی به گره های لنفاوی، ۱۱ مورد (۴۲/۳ درصد) با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین مثبت تشخیص داده شد [۱۳]. همان گونه که، مشاهده می شود، فراوانی نسبی تشخیص با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین در مراکز گوناگون متفاوت گزارش شده است. یافته های بررسی کنونی تقریباً برابر با میانگین یافته ها در مراکز گوناگون جهان است. تفاوت ها می تواند ناشی از مهارت در انجام آزمایش و سطح فرهنگی جامعه باشد. از نظر فرهنگی، با توجه به این که، در کشورهای پیشرفته، با آزمون های ماموگرافی و معاینه ی شخصی پستان، سرطان های پستان در مراحل نخستین تشخیص داده می شوند و از سویی، احتمال دست اندازی در مراحل نخستین (متاستاز منفرد سلولی) بیشتر است، بنابراین، ارزش تشخیصی روش رنگ آمیزی سیتوکراتین بهتر آشکار می گردد. نکته ی دیگر این که، هزینه ی انجام این آزمایش بسیار بالاست و احتمالاً پرداخت این هزینه، به عنوان آزمایش های معمولی برای شخص مراجعه کننده امکان پذیر نیست.

نتیجه گیری

روش رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی نسبت به روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-اوتوزین یک روش دقیق تر و حساس تر است و پیشنهاد می شود با وجود هزینه ی بالای انجام آن، برای تشخیص

جدول ۳: توزیع فراوانی موارد مثبت و منفی متاستازهای منفرد سلولی در گره های لنفاوی زیر بغلی با دو روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-اوتوزین و سیتوکراتین

سیتوکراتین	هماتوکسیلین-اوتوزین		
	مثبت	منفی	جمع
مثبت	۱۳	۲۵	۳۸
منفی	۰	۴۴	۴۴
جمع	۱۳	۶۹	۸۲

(هماتوکسیلین-اوتوزین) از حساسیتی بالاتر برخوردار است [۹]. با توجه به این که، نخستین جایی که دست اندازی سرطان پستان در آن دیده می شود، گره های لنفاوی زیر بغل است و با رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی به روش سیتوکراتین، حتی می توان چند سلول سرطانی را شناسایی کرد، بنابراین استفاده از این روش باعث تشخیص دقیق متاستازهای منفرد سلولی به گره های لنفاوی می شود. در این بررسی، با روش رنگ آمیزی هماتوکسیلین-اوتوزین ۱۵/۸۵ درصد از گره های لنفاوی از نظر دست اندازی مثبت گزارش شدند، در حالیکه با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین، این اندازه به ۴۶/۳۴ درصد رسید.

در پژوهشی در سال ۱۹۹۲، شمار ۲۳ درصد موارد با روش سیتوکراتین، مثبت تشخیص داده شد. در سال ۱۹۹۳، هینزورث، به ۱۲ درصد موارد مثبت با روش رنگ آمیزی سیتوکراتین دست یافت [۱۲]. همچنین در یک بررسی همانند

متاستازهای منفرد سلولی در گره های لنفاوی یک آزمایش معمول انجام شود.
زیر بغلی در سرطان های پستان، به عنوان

Evaluation of the Use of Cytokeratin Staining Technique in the Diagnosis of Micrometastasis to Axillary Lymph Nodes in Patients with Breast Cancer

Background: Breast cancer is the most common cancer in women. Involvement of lymph nodes is the most important factor in the prognosis and treatment of breast cancer. Usual methods like hematoxylin-eosin staining for diagnosis of micrometastases are not precise, therefore other techniques that can diagnose micrometastasis, even in the early stages, is very useful. So, in this study we used intracytoplasmic antigens and an immunohistochemical method (cytokeratin staining) to detect metastatic cells in axillary lymph nodes. **Patients and Methods:** In a cross-sectional study, 82 women with breast cancer who were referred to Alzahra Hospital in Isfahan during 2001-2003 were selected using simple sampling method. The sections were prepared from the samples and hematoxylin-eosin and immunohistochemical staining methods were done and the sections were studied by light microscopy. The results were analysed using Chi square (X^2) and Fisher's exact test and a p-value less than 0.05 was considered as significant. **Results:** Using hematoxylin-eosin and cytokeratin staining methods, it was shown that the relative frequency of micrometastases were 15.85% and 46.34%, respectively. **Conclusion:** In order to identify micrometastatic cells, the cytokeratin staining method is better than the usual hematoxylin-eosin method. Up to now, many studies have been done showing that there is a significant difference between the two methods. In this study similar results were obtained. Therefore, it can be concluded that cytokeratin staining method can help in the diagnosis of breast cancer more accurately. This, in turn, will help in the treatment strategies that are adopted and can be important in the prognosis of the disease.

Keywords: Breast cancer, Micrometastasis, Lymph node, Immunohistochemistry, Cytokeratin staining

منابع

- [1] Bland KI, Vezeridis MP, Copeland EM: Breast. In: Schwartz SI, Shires GT, Spenser FC, eds. *Principles of surgery*. 7th ed, Vol. 2. New York, USA: Mc Graw Hill, 1999: 533-57.
[2] Lester SC, Cotran RS: Breast. In: Cotran RS, Kumar V, Collins T, eds. *Robbin's pathologic basis of disease*. 6th ed. Philadelphia, USA: W.B. Saunders Company, 1999: 1104- 5.

Z. Behdadipour,
Ph.D. *,
M. Mokhtari, M.D. **,
P. Rajabi, M.D. ***,
M. Saberi, M.Sc. ****,
*Assistant Professor of
Histology,
**Assistant Professor of
Pathology,
***Associate Professor
of Pathology,
****Instructor of
Histology,
Isfahan University of
Medical Sciences,
Isfahan, Iran

Correspondence:
Z. Behdadipour
Department of
Anatomical Sciences,
School of Medicine,
Isfahan University of
Medial Sciences,
Isfahan, Iran
Tel: +98-311-7922430
Fax: +98-311-7922464
E-mail:
behdadipour@med.mui.
ac.ir

- [3]Landis SH, Murray T, Bolden S, Wingo PA: Cancer statistics, 1998. *Ca Cancer J Clin* 1998; 48 (1): 6-29.
- [4]Elledge MR, Clark GM, Chamness GC, et al.: Tumor biologic factors and breast cancer prognosis among white Hispanics and black women in the United States. *J Natl Cancer Inst* 1994;86(9):705-12.
- [5]Tavassoli F: General considerations. In: Tavassoli F, ed. *Pathology of the breast*. 2nd ed. New York, USA: Mc Graw Hill, 1999: 27.
- [۶]قناعی پ: تومورهای پستانی. بیماریهای پستان و درمان آنها. ۱۳۷۵، چاپ اول، اصفهان. انتشارات دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. ۲۱-۲۲
- [7]Rosai J: Breast Lymph nodes. In: *Ackerman's surgical pathology*. 8th ed, Vol.2. St. Louis, USA: Mosby, 1996: 1596, 1747-51.
- [8]Wong SL, Chao C, Edwards MY, et al.: The use of cytokeratin staining in sentinel lymph node biopsy for breast cancer. *Am J Surg* 2001; 182(4): 330- 4.
- [9]O'leary TJ: Standardization in immunohistochemistry. *Appl Immunohistochem Mol Morphol* 2001; 9(1) : 3-8.
- [10]Pargaonkar SA, Beissner SR, Snyder S, Speights OV: Evaluation of immunohistochemistry and multiple-level sectioning in sentinel lymph nodes from patients with breast cancer. *Arch Pathol Lab Med* 2003;127(6):701-5.
- [11]Cummings MC, Walsh MD, Hohn BG, et al.: Occult axillary lymph node metastases in breast cancer do matter: Results of 10-year survival analysis. *Am J Surg Pathol* 2002; 26(10):1286-95.
- [12]Hainsworth PJ, Tjandra JJ, Stillwell RG, et al.: Detection and significance of occult metastases in node -negative breast cancer. *Br J Surg* 1993; 80:459-63.
- [13]Hsaeh EC, Giuliano AE : Sentinel lymph node technique for staging of breast cancer. *Oncologist* 1998;3:165-70.